

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usoz-254/2023-7,
surj. Usoz-328/2023-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, Senke Orlić-Zaninović, predsjednice vijeća, dr. sc. Sanje Otočan, Gordane Marušić-Babić, Ljiljane Karlovčan-Đurović i Blanše Turić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ivane Mamić Vuković, zapisničarke, povodom zahtjeva Upravnog suda u Zagrebu, Z. i prijedloga predlagatelja: H. K. iz Z., M. S. iz Z., G. L. iz Z., L. C. iz Z., Ž. P. iz Z., S. B. iz Z., S., M. B. iz Z., N. C. iz Z., M. T. iz Z., J. V. iz Z., M. S. iz M. p., R. A. P. iz S., L. K. iz Z., K. M. iz Z., E. G. iz Z., M. T. iz Z., V. P., I. M. iz Z., M. P. iz S., N. Š. iz Z., D. F. iz Z., A. C. iz Z., K. B. iz Z., K. G. iz Z., A. Š. iz Z., N. Č. iz Z., F. S. iz Z., J. S. iz Z., K. T. iz Z., J. F. iz O., N. B. iz B., H. K. iz Z., B. B. iz Z., M. S. iz Z., D. T. iz Z., G. I. iz Z., G. Š. H. iz Z., K. K. iz A., N. J. iz G. D., A. H. V. iz Z., S. N. iz Z., A. V. iz Z., I. M. iz Z., B. M. iz Z., M. M. iz Z., J. G. iz Z., M. P. iz Z., Z. B. iz Z., K. P. iz Z., B. Č. iz Z., T. P. iz Z., D. T. iz Z., I. G. iz Z., V. P., S. P. iz Z., V. S. iz Z., A. R. iz Z., O., B. Č. iz S., M. P. iz Z., V. R. iz D., M. K. iz S., L. R. iz Z., svi po opunomoćeniku odvjetniku K. N., Z., radi ocjene zakonitosti općeg akta, na sjednici vijeća održanoj 19. prosinca 2023.

p r e s u d i o j e

Odbijaju se zahtjev i prijedlog za ocjenu zakonitosti članka 10. Odluke o novčanoj pomoći za roditelja odgojitelja (Službeni glasnik Grada Zagreba, 10/18, 20/21, 29/21 i 25/22).

r i j e š i o j e

Obustavlja se postupak ocjene zakonitosti članaka 3., 4. i 6. Odluke o izmjenama i dopunama Odluke o novčanoj pomoći za roditelja odgojitelja (Službeni glasnik Grada Zagreba, 25/22).

Obrazloženje

1. Podnositelji u oba, naprijed rubricirana predmeta, sukladno ovlaštenju iz članka 83. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10, 143/12, 152/14, 94/16, 29/17, 110/21, dalje: ZUS), inicirali su postupak ocjene zakonitosti članka 10. Odluke o novčanoj pomoći za roditelja odgojitelja (Službeni glasnik Grada Zagreba, 10/18, 20/21, 29/21 i 25/22 - dalje: Odluka/18) i članaka 3., 4. i 6. Odluke o izmjenama i dopunama Odluke novčanoj pomoći za roditelja odgojitelja (Službeni glasnik Grada Zagreba, 25/22., dalje: Odluka o izmjenama/22).
2. Podnositelji ukazuju na nezakonitost članka 10. Odluke/18, smatrajući da je ovom odredbom propisan pravni lijek koji je suprotan odredbama Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, 47/09, 110/21, dalje: ZUP) koje reguliraju pojam upravnog akta, pravni lijek i rok za podnošenje pravnog lijeka protiv pojedinačnog upravnog akta te nadležnost za rješavanje po propisanom pravnom lijeku (žalbi). Ukazuju na odredbu članka 76. stavka 3. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi („Narodne novine“, 33/01, 60/01, 129/05, 109/07, 125/08, 36/09, 36/09, 150/11, 144/12, 19/13, 137/15, 123/17, 98/19, 144/20, dalje: ZLP(R)S), koja određuje stvarnu nadležnost za odlučivanje o žalbi, kao i na odredbu članka 3. Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, 18/22, 46/22, 119/22, dalje: ZoSS), potonje, zbog stava da Odluka/18 sadržajno predstavlja Odluku o pravima iz socijalne skrbi pa o žalbi odlučuje ministarstvo nadležno za socijalnu skrb.
3. Zakonitost odredbi članaka 3., 4. i 6. Odluke o izmjenama/22 osporava se zbog činjenice da su pojedinačni upravni akti doneseni na temelju prethodnih Odluka o novčanoj pomoći za roditelja odgojitelja, postali pravomoćni, a pravomoćni se akti mogu poništavati, ukidati ili izmijeniti samo u zakonom propisanim rokovima i postupku (članak 13. ZUP-a).
4. Predlažu Sudu ukidanje odredbi članka 10. Odluke/18 i članaka 3., 4. i 6. Odluke o izmjenama/22.
5. Oba predmeta spojena su radi jedinstvenog raspravljanja i donošenja zajedničke odluke, sukladno odredbama članaka 113. i 114. Sudskog poslovnika („Narodne novine“, 37/14, 49/14, 8/15, 35/15, 123/15, 45/16, 29/17, 33/17, 34/17, 57/17, 101/18, 119/18, 81/19, 128/19, 39/20, 47/20, 138/20, 147/20, 70/21, 99/21, 145/21, 23/22, 12/23, 122/23).
6. Donositelj osporenih općih akata očitovao se na zahtjev za ocjenu zakonitosti putem Odbora za Statut, Poslovnik i propise, na temelju članka 60. točke 6. Poslovnika Gradske skupštine Grada Zagreba (Službeni glasnik Grada Zagreba, 15/23).
7. U očitovanju o zakonitosti odredbi članka 3., 4. i 6. Odluke o izmjenama/22 ukazuje na to da je ovaj Sud odlučio pravomoćnom presudom broj: Usoz-143/22 od

27. veljače 2023. na način da je odbio prijedloge za ocjenu zakonitosti navedenih odredaba Odluke, ocijenivši ih zakonitima. Dodaje, da je u člancima 3., 4. i 6. Odluke o izmjenama/22 ostvareno pravo na samoupravni djelokrug Grada Zagreba, kao neupitno pravo predstavničkog tijela Grada Zagreba da uredi odnosno modificira novčanu pomoć roditelja odgojitelja (koju je, bez zakonske obveze, određenoj, usko određenoj, kategoriji osoba dala ranija gradska vlast) na način koji smatra odgovarajućim odnosno sukladnim s politikom predstavničke većine u Gradskoj skupštini Grada Zagreba, o čemu se ovaj Sud izjasnio u presudi Usoz-8/22-68. Također naglašava kako novčana pomoć za roditelje odgojitelje nije pravo u klasičnom smislu, već financijska pomoć koju je javna vlast ovlaštena dodijeliti, ali i oduzeti (a koja pomoć se ne temelji na obvezi javne vlasti, nego na solidarnosti), zbog čega nema legitimnog prava očekivanju trajne nepromjenjivosti pravnog uređenja statusa roditelja odgojitelja, a nijedan zakon ne nalaže jedinici lokalne i područne (regionalne) samouprave uređivanje statusa roditelja odgojitelja odnosno davanje novčane pomoći za treće i/ili svako daljnje dijete te da se promjene nastale osporavanom Odlukom, prema ocjeni ovog Suda, odnose na povlastice koje je određenoj kategoriji osoba dodijelila ranija gradska vlast u skladu sa svojom politikom. Ukazuje i na pravno shvaćanje ovog Suda da javna vlast, u slučaju kao što je konkretan, ima vrlo široku slobodu procjene, što uključuje slobodan odabir modela provođenja vlastite politike. Poziva se na pravo Grada Zagreba da uredi odnosno modificira novčanu pomoć roditelja odgojitelja, posebno na pravo na donošenje pojedinačnih akata radi usklađenja (članaka 6. Odluke o izmjenama/22). Budući da se ovdje radi se o pravu utvrđenom gradskom odlukom, a ne zakonom, za prava roditelja odgojitelja se u smislu ZUP-a predmetnu gradsku odluku treba vrednovati (svrhovito analogno primjenjivati) kao zakon (lokalni zakon). Ne prihvati li se takvo percipiranje Odluke, koncept hijerarhije pravnih akata koji se iskazuje kroz načelo zakonitosti bio bi doveden do apsurdna, jer kad se gradska odluka u ovom slučaju ne bi vrednovala (svrhovito analogno primjenjivala) kao zakon (lokalni zakon), pojedinačni akti doneseni na temelju iste se niti u jednom slučaju ne bi mogli izmijeniti, jer niti jedan zakon ne regulira niti treba regulirati to pravo. Slijedom navedenog, pravo utvrđeno gradskom odlukom mora se moći gradskom odlukom (aktom iste pravne snage donesenim od istog tijela - Gradske skupštine Grada Zagreba) izmijeniti, kako to u točki 141. presude broj: Usoz-8/22 od 5. srpnja 2022. potvrđuje i Visoki upravni sud Republike Hrvatske (VUS RH). Iz tog razloga se zakoniti pojedinačni akti doneseni na temelju gradske odluke mogu i moraju moći izmijeniti u cijelosti ili djelomično kako je to dopušteno člancima 3., 4. i 6. Odluke o izmjenama/ 22.

8. U odnosu na odredbu članka 10. Odluke/18 donositelj ističe da je pitanje zakonitosti predmetnog članka 10. Odluke/18 također već bilo predmet ocjene ovog Suda.

Naime, iz točke 55. presude VUS-a RH, broj: Usoz-8/22 od 5. srpnja 2022., proizlazi da su podnositelji upirali na članak 10. Odluke/18, koji, kao pravni lijek, propisuje prigovor gradonačelniku. Osim toga, o prigovoru, kao pravnom lijeku, govore točke 88.,

91. i 113. navedene presude iz čega nedvojbeno proizlazi kako je pitanje zakonitosti pravnog lijeka iz Odluke bilo predmet ocjene VUS-a RH. U prilog navedenom govori i činjenica da je VUS RH dva puta ocjenjivao zakonitost Odluke/21 i Odluke/22 te da su podnositelji obavijesti/zahtjeva za ocjenu zakonitosti oba puta upirali na odredbu članka 10. Odluke/18 navodeći da protiv pojedinačnih akta ne postoji učinkovito pravno sredstvo. Slijedom navedenog, proizlazi kako je predmetni zahtjev za ocjenu zakonitosti podnesen u svezi pitanja o kojemu je već pravomoćno odlučeno pa se, stoga, ponajprije predlaže predmetni zahtjev odbaciti. Podredno navedenom, ističe da podnositelj u cijelosti polazi od pogrešnih premisa. ZUP nesporno predstavlja temeljni postupovni propis za postupanje u upravnim stvarima, ali je njime u članku 12. stavku 1. propisano da protiv prvostupanjske odluke, odnosno ako javnopravno tijelo nije o upravnoj stvari riješilo u propisanom roku, stranka ima pravo žalbe, ako zakonom nije drukčije propisano. Također, odredba članka 76. stavka 3. ZoLP(R)S-a određuje da protiv pojedinačnih akata iz stavka 1. ovoga članka koje donose općinska i gradska upravna tijela, može se izjaviti žalba nadležnom upravnom tijelu županije, a protiv pojedinačnih akata koja u prvom stupnju donose upravna tijela županije i velikih gradova, može se izjaviti žalba nadležnom ministarstvu, ako posebnim zakonom nije drukčije propisano. Nesporno je da predmetna novčana pomoć nije određena niti uređena niti jednim propisom zakonske razine, već samo Odlukom u okviru gore opisanog samoupravnog djelokruga Grada Zagreba, koju treba tumačiti jednakovrijednu zakonu u odnosu na predmetnu novčanu pomoć te ono što je člankom 76. stavkom 3. ZoLP(R)S-a i člankom 12. stavkom 1. ZUP-a određeno na način „ako posebnim zakonom nije drukčije propisano“ treba tumačiti (analogno svrhovito primjenjivati) da se drugačije može urediti i Odlukom te je Odlukom drukčije i propisano. U odnosu na naprijed navedeno ponovno se ističe da je ovaj Sud u obje naprijed navedene presude potvrdio neupitno pravo Grada Zagreba da uredi odnosno modificira novčanu pomoć roditelja odgojitelja na način koji smatra odgovarajućim odnosno sukladnim s politikom predstavničke većine u Gradskoj skupštini Grada Zagreba. Ovome valja dodati kako se Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku kao i Ministarstvo rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike Republike Hrvatske, suprotno navodima podnositelja, smatraju stvarno nenadležnim za postupanje povodom žalbe na rješenja koja su donesena u odnosu na predmetnu novčanu pomoć. Potpuno pogrešno podnositelj s predmetnim povezuje Zakon o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, broj 18/22., 46/22. i 119/22. - dalje u tekstu: ZOSS). ZOSS je apsolutno neprimjenjiv u odnosu na novčanu pomoć za roditelja odgojitelja, koja ima karakter povlastice, poticaja pronatalitetne politike bivše gradske vlasti, a ne pomoći socijalno ugroženim kategorijama stanovništva, što je predmet ZOSS-a i u nadležnosti ministarstva za tu djelatnost. Slijedom navedenog, razvidno je kako ZOSS ne nalazi svoju primjenu u odnosu na predmetnu novčanu pomoć, pa tako niti njegova postupovna odredba članka 143. (koja se odnosi na pitanje pravnog lijeka). Zaključno se navodi da članak 10. Odluke/18 u cijelosti udovoljava zahtjevu ustavnosti i zakonitosti i sa stajališta sudske prakse, što je vidljivo i iz stava Ustavnog suda RH,

izraženog u rješenju, broj: U-1/4331/2019 od 1. travnja 2020., kojim nije prihvaćen prijedlog za ocjenu suglasnosti sa Ustavom Republike Hrvatske članka 51. stavka 2. Zakona o zdravstvenoj zaštiti („Narodne novine“, 100/18 i 125/19). Rješavanjem u drugom stupnju na temelju pravnog lijeka iz članka 10. Odluke/18 poštuju se sva načela upravnog postupka te se posebice proklamira načelo učinkovitosti i ekonomičnosti. Pravni lijek određen člankom 10. Odluke/18 u cijelosti udovoljava zahtjevima Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda koja u članku 13. određuje da svatko čija su prava i slobode, priznata u Konvenciji, povrijeđena ima pravo na djelotvorna pravna sredstva pred domaćim državnim tijelom čak i u slučaju kad su povredu počinile osobe koje su djelovale u službenom svojstvu. Europski sud za ljudska prava, primjenjujući Konvenciju, u presudi, broj: 60642/08 od 6. studenoga 2012. iznosi ocjenu u kojoj elaborira i detaljnije tumači navedenu odredbu te tako određuje kako navedeni članak 13. jamči dostupnost pravnog sredstva na nacionalnoj razini za provedbu biti konvencijskih prava u kojem su god obliku ona osigurana u domaćem pravnom poretku. Europski sud naglašava kako članak 13. zahtijeva osiguranje domaćeg pravnog sredstva koje se bavi biti „dokazivog prigovora“ na temelju Konvencije i osigurava, kako navodi, odgovarajuću zadovoljštinu. Europski sud potom navodi kako pravno sredstvo propisano člankom 13. mora biti učinkovito u praksi i u pravu te ističe kako „učinkovitost“ tog „pravnog sredstva“ ne ovisi o izvjesnosti povoljnog ishoda za podnositelja te kako „vlast“ ne mora nužno biti sudsko tijelo, što znači da se navedeno odnosi i na upravnopravno rješavanje. Slijedom spomenutog, više je no vidljivo kako je pravni lijek određen člankom 10. Odluke/18 u potpunosti sukladan naprijed spomenutim stajalištima Europskog suda.

9. Slijedom svega navedenog, predlaže predmetni zahtjev odbaciti iz razloga što je o pitanjima koja su predmet istog ovaj Sud već pravomoćno odlučio, podredno predlaže se predmetni zahtjev odbiti kao neosnovan u cijelosti s obzirom na to da su odluke u potpunosti zakonite.

10. Zahtjev i prijedlog za ocjenu zakonitosti članka 10. Odluke/18 nisu osnovani.

11. Nisu ispunjene pretpostavke za meritorno odlučivanje o zahtjevu i prijedlogu za ocjenu zakonitosti članaka 3., 4. i 6. Odluke o izmjenama/22.

12. Članak 10. Odluke /18 glasi:

Članak 10.

*Prigovor na pojedinačne akte nadležnog gradskog upravnog tijela donesene na temelju ove odluke podnosi se gradonačelniku Grada Zagreba u roku od 8 dana od dostave pojedinačnog akta, preko nadležnoga gradskoga upravnog tijela.
Gradonačelnikova odluka o prigovoru je konačna.*

13. Članci 3., 4. i 6. Odluke o izmjenama/22 glase:

Članak 3.

U članku 5. stavak 2. mijenja se i glasi:

"Novčana pomoć se isplaćuje mjesečno, i to:

- do 31. ožujka 2023. u iznosu od 65 % prosječne bruto plaće djelatnika u gospodarstvu Grada Zagreba za razdoblje I. - VIII. mjesec prethodne godine;*
- od 1. travnja 2023. do 30. lipnja 2023. u iznosu neto minimalne plaće za 2023. u Republici Hrvatskoj;*
- od 1. srpnja 2023. do prestanka novčane pomoći sukladno članku 7. ove odluke, u iznosu od 50 % neto minimalne plaće za tekuću godinu u Republici Hrvatskoj."*

Članak 4.

Članak 7. mijenja se i glasi:

"Novčana pomoć prestaje:

- 30. rujna 2023., korisniku čije je dijete za koje je ostvarena novčana pomoć navršilo 7 godina ili će do 30. rujna 2023. navršiti 7 godina;*
- posljednjeg dana u mjesecu u kojem je dijete za koje je ostvarena novčana pomoć navršilo 7 godina, korisniku čije će dijete navršiti 7 godina nakon 30. rujna 2023.;*
- posljednjeg dana u mjesecu u kojem je objavljen prebivalište u Gradu Zagrebu ili je evidentiran privremeni odlazak iz Republike Hrvatske korisnika ili djece;*
- posljednjeg dana u mjesecu u kojem je podnesen zahtjev za prestankom novčane pomoći od strane korisnika;*
- posljednjeg dana u mjesecu u kojem su dijete za koje je ostvarena novčana pomoć ili ostala djeca ispisana iz osnovne škole na području Grada Zagreba ili Zagrebačke županije;*
- posljednjeg dana u mjesecu u kojem se navršava šest mjeseci od kada je preminulo dijete za koje je ostvarena novčana pomoć.*

O prestanku novčane pomoći iz ovoga članka nadležno gradsko upravno tijelo odlučit će po službenoj dužnosti.

Članak 6.

O iznosima novčane pomoći i razlozima prestanka novčane pomoći sukladno ovoj odluci nadležno gradsko upravno tijelo će po službenoj dužnosti donijeti pojedinačne akte, radi usklađenja s odredbama ove odluke, do 31. prosinca 2022.

14. Uvodno valja napomenuti da je ovaj Sud već ocjenjivao zakonitost Odluke o izmjenama Odluke o novčanoj pomoći za roditelja odgojitelja (Službeni glasnik Grada Zagreba, 29/21) koju je presudom, poslovni broj: Usoz-8/2022 od 5. srpnja 2022.

ukinuo, nakon čega je Gradska skupština Grada Zagreba donijela Odluku o izmjenama/22.

15. Zakonitost Odluke o izmjenama/22 bila je predmet ocjene u objektivnom upravnom sporu pred ovim Sudom, koji spor je okončan presudom, poslovni broj: Usoz-143/22-91 od 27. veljače 2023. kojom su odbijeni prijedlozi za ocjenu zakonitosti te Odluke. Prijedlozi za ocjenu zakonitosti Odluke o izmjenama/22 bili su utemeljeni na istim razlozima na kojima su utemeljeni zahtjev i prijedlozi u ovom postupku. Navedenu presudu ovoga Suda Ustavni sud Republike Hrvatske ocijenio je ustavnopravno osnovanom (odluka i rješenje, broj: U-III-1744/2023 i dr. od 14. studenoga 2023.).

16. Obje sudske presude su pravomoćne.

17. Vezano za prigovore podnositelja zahtjeva o nezakonitosti članka 10. Odluke/18, ovaj je Sud iznio svoj stav da pravni lijek iz ove odredbe ne onemogućuje sudsku zaštitu, jer se nakon odluke o prigovoru može pokrenuti sudski spor pred sudom pune jurisdikcije, u kojem sporu je sud ovlašten preispitati sva činjenična i pravna pitanja, a stranka u sporu ima sva prava zajamčena Ustavom RH. Osim toga, nakon odluke prvostupanjskog upravnog suda, pod zakonom propisanim uvjetima, moguće je izjaviti žalbu ovom Sudu, čime se osigurava dvostupanjska sudska zaštita.

18. Ovdje valja ukazati i na stanovište Ustavnog suda RH iz odluke U-I-2911/2017 od 5. veljače 2019. prema kojem sustav zaštite ljudskih prava uspostavljen Konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda ("Narodne novine - Međunarodni ugovori" 18/97., 6/99. - pročišćeni tekst, 8/99. - ispravak, 14/02., 13/03, 9/05, 1/06, 2/10, 13/17, u daljnjem tekstu: Konvencija) pravo na žalbu protiv sudske odluke u prvom stupnju, kao temeljno pravo, prepoznaje samo u okviru kaznenog postupka. Ni konvencijski sustav zaštite ljudskih prava, ni EU sustav zaštite temeljnih prava zajamčenih Poveljom o temeljnim pravima Europske unije ne prepoznaju pravo na žalbu u okviru građanskih odnosno upravno sudskih postupaka kao temeljno pravo. Oba navedena sustava jamče pristup sudskoj zaštiti odnosno pravo na sudski nadzor nad odlukama tijela državnih vlasti kojima se odlučuje o konkretnim interesima građana, ali ne jamče pravo na žalbu protiv odluke suda u građanskim odnosno upravnim sporovima. (iz točke 10.1 odluke USRH).

19. Ustavni sud RH je u navedenoj odluci izrazio stav da ustavno jamstvo prava na žalbu iz članka 18. Ustava služi da se strankama u postupku osigura mogućnost da postupke u kojima nadležna tijela upravne odnosno sudske vlasti odlučuju o njihovim interesima, iznesu svoje argumente koje je to tijelo obvezno razmotriti s dužnom pažnjom te obrazloženo ocijeniti u okviru svoje odluke. Ako je, dakle, u okviru ustavnopravnog poimanja prava na žalbu osigurana mogućnost pojedinca da pred sudom iznese argumente koje smatra relevantnima za ishod konkretnog postupka, tada je time ispunjena svrha zbog koje je propisan ovaj pravni lijek. (iz točke 11.2. odluke USRH)

20. S obzirom na navedeno, a imajući na umu združene učinke osporene odredbe s odredbama ZUS-a, proizlazi da time što je člankom 10. Odluke/18 propisan prigovor

kao pravni lijek protiv pojedinačnog upravnog akta, o kojem odlučuje gradonačelnik, nije onemogućeno pravo stranke na kontrolu zakonitosti pojedinačnog upravnog akta od strane suda pune jurisdikcije. Stoga ovaj Sud nalazi da je u konkretnom slučaju, zakonom propisanom mogućnosti pokretanja upravnog spora protiv pojedinačnog upravnog akta, osigurana sudska kontrola takvih pojedinačnih upravnih akata, zbog čega zahtjev i prijedlog nisu osnovani.

21. Vezano za osporavanje odredbi članaka 3., 4. i 6. Odluke o izmjenama/22, treba naglasiti da je Sud zakonitost tih odredbi razmatrao u povodu prijedloga zasnovanih na istim prigovorima kao i u ovom postupku.

22. Odredbom članka 10. stavka 2. ZUS-a jasno je propisano da je pravomoćna presuda suda kojom se odlučuje o zakonitosti općeg akta obvezna za sve. Pravomoćnost sudske odluke ima obveznu snagu u smislu prava i snagom tog svojstva priječi podnositelja na uspješno isticanje istovrsnih prigovora.

23. S obzirom na navode zahtjeva i prijedloga, Sud smatra potrebnim napomenuti da je svojom novom Odlukom, koju su zakonitom i ustavnopravno prihvatljivom ocijenili, kako ovaj Sud, tako i Ustavni sud Republike Hrvatske, Grad Zagreb na drugačiji način riješio uvjete i način dodjele novčane pomoći za roditelje odgojitelje, slijedom čega ima pravo pojedinačnim aktima odrediti trajanje novčane pomoći i njenu visinu u skladu s pravilima uspostavljenima novom Odlukom.

24. Zbog svega navedenog, Sud nalazi da sporne odredbe osporene Odluke/18 nisu nezakonite te je odgovarajućom primjenom članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučeno kao u izreci presude.

25. Postupak u dijelu koji se odnosi na članke 3., 4. i 6. Odluke/22 valjalo je obustaviti na temelju članka 88. stavka 2. ZUS-a, jer je o istim prigovorima već pravomoćno presuđeno, pa Sud nalazi da ne postoje pretpostavke za meritorno odlučivanje o tom dijelu zahtjeva i prijedloga.

U Zagrebu, 19. prosinca 2023.

Predsjednica vijeća
Senka Orlić-Zaninović, v.r.